

[Iver Poulsen.]

er visse elementer i samfundet, som der skal tages på med en vis fasthed, og den fasthed synes i mange tilfælde i nogen grad at mangle, når vi kommer ud på vejene og ser, hvordan man opfører sig dér.

Man taler om spritbilister, og jeg er da fuldstændig enig med det ærede medlem hr. Per Møller i de betragtninger, han gjorde gældende med hensyn til spritbilister. Men man kommer også ud for andre problemer, når man har kørt en hel del på vejene netop i den sidste tid, hvor vi har haft den voldsomme tåge, f. eks. hvis man vil forsøge at overhale ganske forsvarligt, man kører langsomt, og så lige pludselig dukker der en bil op med kun små positionslys tændt. At det dog ikke kan bankes ind i hovedet på folk, at de skal have en ordentlig lygteføring; men det lader sig ikke gøre, før der kommer en ordentlig bøderegn, så de får lov til at betale, for en sådan dårlig lygteføring er virkelig noget, der er farligt. Jeg har ikke tal på de, om jeg så må sige, mørklagte bilister, der kører med positionslys i tåge. De er en betydelig større fare for færdselssikkerheden, end jeg tror spritbilisterne er i den periode, hvor tåge hersker. Der er mange steder, der kan sættes ind.

Så nævnte fru Else-Merete Ross også de tresporede veje, og jeg vil gerne slutte mig til, hvad det ærede medlem sagde derom. De tresporede veje er med de færdselsregler, vi har i dag — altså så mangelfuld, som vor færdselslov er — en meget farlig foranstaltning; det er rigtigt, som man siger, at der er én bane at køre på ud på og én at køre hjem på og én at støde sammen på. Der må laves noget med hensyn til overhalings-sporet, hvis man virkelig skal nå sikkerhed på de tresporede veje.

Justitsministeren nævnte også, at køreprøverne skulle gøres mere effektive. Der er sikkert ingen tvivl om, at det er tiltrængt, men jeg tror, at man skal hæfte sig ved kørefærdigheden hos eleven og ikke alt for meget tage hensyn til teorien: hvor mange kanter den møtrik har, og hvor mange den har, og hvor mange møtrikker der er dér og dér. Man bliver hørt i en hel masse, som man kan stå på ét ben og remse af sig, og to dage efter har man glemt det. Men det, det kommer an på, er, at eleven har fået en virkelig kørefærdighed, ikke bare hen ad

en landevej eller igennem en provinsby i en halv time. Det er kørefærdigheden, det meget ofte skorter på.

Så er selvfølgelig spørgsmålet om vejnettet og gadenettet blevet berørt af mange. Her er der store mangler; vi har jo slet ikke kunnet følge med i den vældige udvikling, som trafikken har gennemgået i de senere år. Det er klart, at der skal gøres noget ved det, og at det vil blive dyrt, men jeg mener, vi ikke skal være så tilbageholdende på dette område. Det er tidligere blevet oplyst her fra talerstolen i dag, hvor meget trafikulykkerne koster samfundet i penge, i hospitalsoophold o. s. v. Der kan tilvejebringes meget store modbesparelser for de sikkerhedsforanstaltninger, man her foretager.

Endelig vil jeg gerne understrege igen, at trafikanterne betaler så mægtige beløb til det offentlige kasser, at de først og fremmest må have krav på, at der er en rimelig sikkerhedsgrad på de danske veje. Trafikanternes penge burde først og fremmest bruges til varetagelse af sikkerhedshensynet.

Diderichsen: Tre bemærkninger. Den første ud fra min daglige erfaring som fodgænger i København. Det forekommer mig — i tilknytning til det, hr. Per Møller sagde om færdselsmoralen, og hvad fru Else-Merete Ross fremhævede angående fodgængernes liv og risiko i trafikken — at der er beklagelige tegn på, at hensynsløsheden over for den gående trafik er i tiltagende, navnlig ved stoppesteder og ved fodgængerovergange. Det er ikke nemt, navnlig ikke for den ældre del af fodgængerne, at klare sig i trafikken. Når man er blevet godt gennemrystet i en af de nye københavnske busser og dernæst stiger ud på en kørebane, er det tit forbundet med i hvert fald store sjælelige kvaler at nå ind på det frelsende forto. Jeg er bange for, at det i nogen grad skyldes, at bilisterne prøver på at køre frem eller ligefrem sætter farten en lille smule op for at true fodgængerne til at blive stående pænt og vente. Jeg vil derfor henlede opmærksomheden på denne form for et minus i færdselsmoralen.

Måske hænger det sammen med, at der er en særlig fristelse forbundet med de nye, brede kørebaner eller parallelle kørebaner. Jeg har lagt mærke til det i det store, nye